

«Μπάτσοι Φασίστες Δολοφόνοι»: Σύμπτωμα, Σημάδι & Wakeup call (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 22/01/25.

Περιεχόμενο

«Μπάτσοι Φασίστες Δολοφόνοι»: Σύμπτωμα, Σημάδι & Wakeup call

Έξι σκέψεις για την πορεία της 19ης Γεννάρη

 Takis Taki

1) Τζείνο που διαλαλούμε δαμέ τζιαι χρόνια, ότι ζούμε σε μια κοινωνία που εκφασίζεται, μεταφράζεται γοργά σε υλική πραγματικότητα: που τες δολοφονίες μεταναστών ως την συρρίκνωση της ελευθερίας του λόγου, που εκφοβιστικές συλλήψεις χωρίς καν πρόφαση ως την πλήρη παραποίηση της πραγματικότητας που τα ΜΜΕ. Τα όσα συμβαίνουν αποτελούν, εν μέρει, σύμπτωμα τούντης πραγματικότητας. Οι πολιτικοί κινούνται προς τον αυταρχισμό, η κοινωνία κινείται προς τα δεξιά, η αριστερά συρρικνώνεται, τα κινήματα αποδυναμώνονται. Ποιο στ' αλήθεια εν το κόστος της αστυνομίας πλέον όταν φιμώνει, συλλαμβάνει, δέρνει, ή ακόμα τζιαι όταν σκοτώνει; Ο φιλελεύθερος χώρος που θα μπορούσε να αντιδράσει συρρικνώνεται ή κινείται επίσης προς τα δεξιά, τζιαι η αριστερά βρίσκεται μάλλον στο πιο αδύναμο σημείο στην ιστορία της, στην Κύπρο τζιαι παγκόσμια. Όταν εν υπάρχει αντίσταση, εν υπάρχει τίμημα για τους μπάτσους. Όταν εν υπάρχει τίμημα, εν υπάρχει κάτι που το να τους σταματά.

2) Η αστυνομική βία αποτελεί σύμπτωμα μιας κοινωνίας έτοιμης να αποδεχτεί, ή ακόμα τζιαι να ενθαρρύνει, αυταρχικές/δικτατορικές μορφές πολιτεύματος. Ο τζιαιρός του «Ως Δαμέ» επέρασε. Η κοινωνία εν έτοιμη να δει τα μάθκια μας να φκαίνουν που Αίαντες.

3) Η αστυνομική βία αποτελεί ακόμα ένα σύμπτωμα της αστικής δημοκρατίας που καταρρέει. Η «δημοκρατία» καταρρέει, γιατί οι υλικές συνθήκες το επιτάσσουν - οικονομική κρίση, κλιματική καταστροφή, παγκόσμιος πόλεμος. Η «δημοκρατία» ένεν κάτι δεδομένο, ούτε κάτι άμεσα συνυφασμένο με το οικονομικό σύστημα που ονομάζεται καπιταλισμός. Με άλλα λόγια, ο καπιταλισμός μπορεί να δουλέψει άφογα τζιαι με άλλα πολιτικά συστήματα, όπως είναι η ολιγαρχία, η δικτατορία τζιαι ο φασισμός. Όσο πιο γλήορα το εμπεδώσουμε, τόσο το καλύτερο για εμάς. Κάτω που τη σκόνη τούντης κατάρρευσης, μπορούμε να δούμε, ούλλο τζιαι πιο καθαρά, να αναδύεται η πραγματική της φύση - η δικτατορία του κεφαλαίου.

4) Τα συμβάντα της 19ης Γεννάρη, εχτός που σύμπτωμα, αποτελούν τζιαι σημάδι για τον κόσμο που έρκεται. Τον κόσμο του Πολέμου. Η αστυνομική καταστολή εν αναπόσπαστο κομμάτι της στρατιωτικοποίησης του νησιού. Εν μέρος ενός συνόλου που απαρτίζεται που αυξήσεις στες στρατιωτικές δαπάνες, εισδοχή σε στρατιωτικά προγράμματα των ΗΠΑ, συμμαχία με το κράτος του Ισραήλ ενώ διαπράττει γενοκτονία. Αποτελεί, με άλλα λόγια, κομμάτι της οικονομικής, πολιτικής,

στρατιωτικής σύνταξης του κυπριακού κράτους με τη μια πλευρά του παγκόσμιου πολέμου. Εν καιρώ πολέμου, εν υπάρχει χώρος ούτε για δημοκρατίες, ούτε για διαμαρτυρίες, ούτε για φωνές αντίδρασης. Μπορεί να μην συμμετέχουμε ενεργά σε πόλεμο στην Κύπρο τούνη στιγμή, αλλά συμμετέχουμε πλέον ενεργά σε πολέμους στην ευρύτερη περιοχή. Είμαστε ένα κράτος που προετοιμάζεται ούλλο τζιαι πιο έντονα για πόλεμο, τζιαι εν χωρούν αστεία δαμέ. Ξανά, όσο πιο γλήορα το αντιληφθούμε τόσο το καλύτερο για εμάς.

5) Εμείς τι; Εμείς πνιούμαστε σε έναν κόσμο απελπισίας τζιαι απόγνωσης. Σε έναν καφκικό κόσμο που μπορεί, απλώς επειδή διαδηλώνεις, να συλληφθείς, να φάεις ξύλο, να κατηγορηθείς για επίθεση σε αστυνομικούς, να βουράς δικαστήρια για χρόνια, να φάεις διαπόμπευση στα ΜΜΕ τζιαι ούλλο το μίσος του πλανήτη στα social. Προφανώς θέλουν να παραιτηθούμε, αλλά εν έχουν ιδέα για το τι σημαίνει να σε βαρυνίσει το αίσθημα του δικαίου. Επειδή ακριβώς εν πρόκειται να παραιτηθούμε, πρέπει να ανασυνταχτούμε:

6) Αφού το κράτος μετατρέπεται ούλλο τζιαι παραπάνω σε δικτατορία, να αναδιοργανωθούμε τζιαι εμείς με βάση τούνητην πραγματικότητα. Να είμαστε έτοιμα για φίμωση, συλλήψεις, ξύλο ή οτιδήποτε άλλο μπορεί να υποστούμε, επειδή υπάρχουμεν έτσι, σκεφτούμαστεν έτσι, δρούμεν έτσι. Βάλλουμεν τα με ένα θηρίο τόσο μεγάλο, δυσνόητο τζιαι περίπλοκο, που πολλές φορές η μάχη φαίνεται μάταιη. Μπορεί τζιαι να ένει. Σε κάθε περίπτωση, όσα άτομα εν χωρούμε μες τούνητον κόσμο, εν μας εκφράζει, καταπιέζει μας, καταστέλλει μας, εξοντώνει μας, εννα συνεχίσουμε να αγωνιζούμαστε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Αν δεν οργανωθούμε, εννα συνεχίσουμε να ζούμε στον φόβο, έρμια των ορέξεων της ακροδεξιάς στην Κύπρο τζιαι παγκόσμια. Η οργάνωση μπορεί να μας βοηθήσει να αντιστρέψουμε την απομόνωση τζιαι την απελπισία με συντροφικότητα, αλληλεγγύη, φροντίδα. Μπορεί να μας επιτρέψει, έστω για κάποιες φευγαλέες στιγμές, να συνεχίσουμε να κάμνουμε όνειρα. Με άλλα λόγια, να χτίσουμε κοινότητες αγώνα σημαίνει να προσπαθήσουμε να ζήσουμε.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2025](#), [αφοα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Κρατική καταστολή](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:police_violence2

Last update: **2025/04/20 19:32**